

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 118/2013
16.10.2013. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем у кривичном предмету окривљеног И.П., због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. З.З., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 210/11 од 14.03.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1584/13 од 04.06.2013. године, у седници већа одржаној дана 16.10.2013. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П., адв. З.З., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 210/11 од 14.03.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1584/13 од 04.06.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр. 210/11 од 14.03.2013. године окривљени И.П. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му је применом одредбе члана 63. КЗ урачунато и време проведено у притвору по решењу истражног судије тога суда Ки бр. 193/11 од 09.07.2011. године, а који притвор се окривљеном рачуна почев од 09.07.2011. године од 02,00 часова када је лишен слободe па до 12.07.2011. године, када је окривљени пуштен на слободу.

Истом пресудом на основу одредбе члана 246. став 7. КЗ од окривљеног је одузета опојна дрога и то амфетамин укупне нето тежине 5 грама, упакована у шест пакетића од најлона и марихуана укупне нето тежине 7,82 грама,

упакована у девет пакетића од алуфолије и један пакетић од најлона, и одлучено да ће се иста након правноснажности пресуде уништити.

На основу одредбе члана 87. КЗ од окривљеног је трајно одузет мобилни телефон марке „НТС“ИМЕИ ..., са припадајућом картицом сер. бр. 38101091204525810 и „Nokia 3120“ ИМЕИ ..., са припадајућом картицом сер. бр. 381... На основу члана 91. и 92. КЗ од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 6.530,00 динара, док је на основу одредбе члана 196. став 4. ЗКП-а окривљени ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала и одлучено да исти због имовинских прилика окривљеног падају на терет буџета суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1584/13 од 04.06.2013. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног И.П., а пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 210/11 од 14.03.2013. године, потврђена. Правноснажну пресуду окривљени је примио дана 02.07.2013. године.

Бранилац окривљеног И.П., адв. З.З., поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости дана 02.07.2013. године, на основу одредбе члана 483. ЗКП-а ("Службени гласник РС" бр. 72/11 од 28.09.2011. године), због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а и повреде кривичног закона из члана 246. став 1. КЗ са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, укине првостепену пресуду и предмет врати надлежном суду ради доношења законите пресуде.

Врховни касациони суд је поднети захтев браниоца окривљеног завео под ознаком Крс 194/2013, а затим исти дана 12.07.2013. године проследио Републичком јавном тужиоцу на надлежност, о чему је обавестио и браниоца окривљеног.

Републички јавни тужилац је, размотривши достављени захтев као иницијативу за подизање захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног И.П., адв. З.З., дописом Ктз бр. 734/13 од 27.08.2013. године, обавестио браниоца окривљеног, да нема основа за подизање захтева за заштиту законитости против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 210/11 од 14.03.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1584/13 од 04.06.2013. године.

Бранилац окривљеног И.П. упутио је дана 20.09.2013.године Врховном касационом суду поднесак у коме захтева да Врховни касациони суд одлучи о захтеву јер је право окривљеног, односно његовог браниоца за подизање захтева за заштиту законитости изричито прописано одредбом члана 483. ЗКП-а, који је ступио на снагу према одредби члана 608. ЗКП-а дана 15.01.2013. године. У захтеву бранилац оспорава оцену доказа, односно истиче да у проведеним

поступцима није на несумњив начин утврђено да је окривљени опојну дрогу држао ради продаје, што чини битно обележје кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Из навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног И.П., се утврђује да је захтев поднет на основу одредбе члана 483. ЗКП-а ("Службени гласник РС" бр. 72/11 од 28.09.2011. године и 101/11), који се примењује од 01.10.2013. године (Закон о изменама и допунама Законика о кривичном поступку "Службени гласник РС" бр. 121/12).

Одредбом члана 483. Законика о кривичном поступку, предвиђен је круг лица која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, па је у ставу 1. прописано да овлашћење за подношење захтева имају Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 608. истог Законика, прописано је да Законик ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да се примењује од 15.01.2013. године, изузев у поступцима за кривично дело организованог криминала или ратних злочина који се воде пред посебним одељењем надлежног суда, у ком случају се примењује од 15.01.2012. године, а одредбом члана 2. Закона о изменама Законика о кривичном поступку („Сл. гласник РС“, број 121/2012), прописано је да су у члану 608. речи „15. јануара 2013. године“ замењују речима „01. октобра 2013. године“.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, из којих јасно произилази да се Законик о кривичном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 121/2012), примењује од 01.10.2013. године, те да се до тада примењује Законик о кривичном поступку који је важио до 01.10.2013. године („Сл. гласник РС“, број 70/01 ....72/09), као и одредбу члана 604. сада важећег Законика о кривичном поступку, којима је прописано да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог Законика, оцењивати по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку, као и да је окривљени правноснажну пресуду против које је захтев поднет примио дана 02.07.2013. године, дакле, за време важења Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС" бр. 70/01...72/09), то је Врховни касациони суд дозвољеност захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Попова оценио према одредбама тога закона.

Према одредби члана 419. ЗКП-а ("Службени гласник РС" бр. 70/01...72/09), који је важио до 01.10.2013. године прописано је да против правноснажних судских одлука и против судског поступка који је претходио тим правноснажним одлукама, надлежни јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости ако је повређен закон, а одредбом члана 421. истог Законика, прописано је да захтев за заштиту законитости подиже јавни тужилац одређен законом, дакле Републички јавни тужилац сходно одредби члана 29. став 1. и став 2. тачка 1. Закона о јавном тужилаштву.

Из напред цитираних законских одредби јасно произлази закључак да овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости припада искључиво јавном тужиоцу као државном органу, те да до 01.10.2013. године ово овлашћење није дато другим процесним субјектима, који су једино имали могућност да надлежном јавном тужиоцу поднесу иницијативу за подизање захтева за заштиту законитости, на основу које јавни тужилац одлучује да ли има места подизању захтева или не. Како је бранилац окривљеног поднео захтев за заштиту законитости дана 02.07.2013. године, у време када још увек није имао овлашћење за подизање захтева, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев недозвољен.

Из изнетих разлога, на основу одредби члана 419. и 421. ЗКП ("Службени гласник РС" бр. 70/01...72/09), у вези са чланом 604. став 1. ЗКП ("Службени гласник РС" бр. 72/11...32/13), Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**